

เต็ง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Shorea obtusa* Wall. ex Blume

ชื่อวงศ์ DIPTEROCARPACEAE

ชื่อพื้นเมือง เต็ง (ภาคเหนือ) จิก (ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ)
เต็งขาว (ขอนแก่น) ชันตก (ตราด) เน่าโน (แม่ฮ่องสอน) ประจืด
(เขมร บุรีรัมย์) ลำไ้ (กะเหรี่ยง) แลเหนย (กะเหรี่ยง แม่ฮ่องสอน)

ลักษณะ เป็นไม้ต้น ผลัดใบ สูง 15-30 ม. เรือนยอดเป็นพุ่ม
กว้าง ลำต้นมักไม่ค่อยตรง เปลือกสีน้ำตาลเทา แตกร่องและเป็น
สะเก็ดหนา มักตกชั้นสีเหลืองขุ่น เปลือกในสีน้ำตาลแกมเหลือง

ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปขอบขนาน แผ่นใบรูปรีแกมรูปขอบขนาน ถึงรูปไข่ กว้าง 5-7 ซม. ยาว 10-16 ซม. ปลายใบแหลมหรือมน ฐานใบมน ขอบใบบิดเป็นคลื่นเล็กน้อย แผ่นในหนา ผิวใบค่อนข้างเกลี้ยง
ดอก สีขาว ออกเป็นช่อตามปลายกิ่ง ช่อดอกมีขนนุ่ม กลีบดอกและกลีบรองดอกมี 5 กลีบ ก้านดอกสั้นมาก เกสรเพศผู้มี 20-25 อัน ปลายอับเรณูมีขนสั้นๆ

ผล กลมรี ถึงรูปไข่ กว้างประมาณ 0.8 ซม. ยาวประมาณ 1 ซม. มีปีกยาว 3 ปีก และปีกสั้น 2 ปีก

ประโยชน์ เป็นไม้เนื้อแข็งนิยมนำมาใช้ในการก่อสร้าง และทำอุปกรณ์ต่าง ๆ ชี้ชี(น้ำยาง) ใช้ทำชันยา เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น ยา เป็นต้น